

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31363/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Зорице Булајић, Весне Станковић, Јелице Бојанић Керкез и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Стевановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2726/23 од 24.08.2023. године, у седници одржаној 18.04.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2726/23 од 24.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2726/23 од 24.08.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лебану П 123/23 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати 607.023,90 динара са законском затезном каматом од 15.03.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 79.270,24 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2726/23 од 24.08.2023. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од

општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, док је ставом 2. истог члана прописано да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, већ се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Правноснажном пресудом обавезана је тужена да тужиоцу накнади материјалну штету коју је претрпео на засаду малине и парадајза на својој парцели у општини Лебане, услед елементарне непогоде - града дана 06.07.2020. године. Одговорност тужене за претрпљену штету произлази из чињенице да тужена није поступила у складу са чланом 11. Закона о одбрани од града („Службени гласник РС“, број 54/15), јер је дошло до пропуста у превентивном деловању органа тужене у циљу смањења штете. Врховни суд није прихватио предлог тужене за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној по члану 404. став 1. ЗПП, будући да разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног касационог суда у погледу примене одредбе члана 172. Закона о облигационим односима, која је у овом случају примењена. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на изостанак узрочно – последичне везе у конкретном случају, заправо оспорава утврђено чињенично стање и одговорност тужене, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе. Указивање у ревизији на другачију одлуку Апелационог суда, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер одлука о основаности захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен ревизијски разлог.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.01.2023. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Поднеском од 10.04.2023. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 607.02,90 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**